

NACRT

P R I J E D L O G

**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2010.

P R I J E D L O G**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU****I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA**

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske.

**II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI
ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI****a) Ocjena stanja**

Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 178/04., 48/05., 111/06., 63/08. i 124/09.), kao temeljnim propisom u području cestovnog prijevoza, uređeni su uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u cestovnom prometu. U osnovi, koncept obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza, kako je postavljen u osnovnom tekstu navedenog Zakona, nije kasnijim izmjenama i dopunama bitno izmijenjen – izmjene i dopune uglavnom su se odnosile na poboljšanje postojećih rješenja i usklađivanje s važećim zakonima Republike Hrvatske ili s pravnom stečevinom Europske unije. Značajnija sustavna promjena izvršena je posljednjom zakonskom novelom («Narodne novine», br. 124/09) kojom je utvrđeno da se autotaksi prijevoz obavlja na temelju dozvola, umjesto dotadašnjeg sustava koncesija (razlog navedene zakonske intervencije bilo je usklađivanje odredaba Zakona o prijevozu u cestovnom prometu s odredbama Zakona o koncesijama).

Analiza postojećeg stanja u području cestovnog prijevoza i pitanja koja se javljaju u praktičnoj primjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu upućuju na potrebu daljnje dorade važećih zakonskih rješenja.

Prije svega, nužno je nastaviti proces usklađivanja s recentnim propisima Europske unije. Tako je Uredbom EZ-a br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. eksplicitno propisana obveza ustrojavanja i vođenja nacionalnog elektroničkog registra prijevoznika kojima je nadležno tijelo države članice izdalo licencije za obavljanje djelatnosti, a također je propisan i minimum podataka koji se obvezno moraju voditi (podaci koji se vode u nacionalnom registru moraju biti dostupni svim nacionalnim nadležnim tijelima pojedine države članice, a pristupanjem u članstvo i nadležnim tijelima svih država-članica EU.). Stoga je nužno ovim Zakonom urediti pitanje osnivanja jedinstvenog nacionalnog registra prijevoznika.

Nadalje, iskustva u dosadašnjoj primjeni propisa iz područja cestovnog prijevoza ukazuju na potrebu preciznijeg propisivanja uvjeta obavljanja agencijske djelatnosti (poslovi posredovanja), obzirom da važeće odredbe Zakona o obveznim odnosima nisu dostatne za jamčenje potrebnog digniteta i financijske sposobnosti osoba koje takvu djelatnost obavljaju.

Uz navedeno, u primjeni Zakona o izmjenama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 124/09), kojima je uveden sustav dozvola kao pravni temelj za obavljanje autotaksi prijevoza, javile su se dvojbe o ovlasti jedinice lokalne samouprave da svojim propisom utvrđuje cijene autotaksi prijevoza i propisuje eventualna ograničenja u broju autotaksi prijevoznika odnosno vozila kojima se takav prijevoz obavlja, pa je to pitanje potrebno riješiti na nedvojbenu način.

Postojeći Zakon o prijevozu u cestovnom prometu ne poznaje pojam lokalnog prijevoza putnika te regulaciju takvog oblika prijevoza prepušta Zakonu o komunalnom gospodarstvu, čije odredbe ne uređuju opći režim obavljanja ove djelatnosti, što dovodi do nejasnoća i prijevora u primjeni propisa.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 63/08) utvrdio je obvezu polaganja posebnog dijela ispita o stručnoj osposobljenosti za osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom i to u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu toga Zakona (osobe koje navedeni ispit ne polože u utvrđenom roku prestaju ispunjavati propisani uvjet stručne osposobljenosti, što drugim riječima znači da ne mogu više obavljati djelatnost). Obzirom da spomenuti rok ističe 10. lipnja 2010., naznačeni problem nužno je žurno riješiti.

Isto tako, u primjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu zamijećene su određene pogreške u numeriranju članaka, kao i nedosljednosti u izričajima, što je potrebno popraviti.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Ovim se Zakonom uređuju sljedeća osnovna pitanja:

- propisuje se osnivanje registra prijevoznika, odnosno jedinstvene nacionalne evidencije prijevoznika koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, čime se (uz ostale učinke) Zakon o prijevozu u cestovnom prometu usklađuje s propisima Europske unije,

- utvrđuje se sadržaj i propisuju uvjeti obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prometu,

- ovlašćuju se jedinice lokalne samouprave da propisom kojim uređuju obavljanje autotaksi prijevoza na svom području utvrde cijenu takvoga prijevoza te da istim propisom mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području,

- utvrđuje se nadležnost «Hrvatskih cesta» d.o.o. za izdavanje dozvola stranim prijevoznicima za obavljanje izvanrednih prijevoza tereta u prometu na cestama Republike Hrvatske,

- oslobađaju se obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza one osobe koje do dana stupanja ovoga Zakona na snagu imaju najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza,

- prolongira se rok polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti osoba koje su, prema odredbama ranijeg propisa, bile u obvezi navedeni ispit položiti do 10. lipnja 2010.

- propisuju se prekršajne kazne za obavljanje agencijske djelatnosti bez licencije, a također se povećava iznos novčane kazne propisane za stranog prijevoznika koji prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj obavlja bez dozvole te povećava donja i gornja granica novčane kazne prijevoznicima-fizičkim osobama i drugim fizičkim osobama zbog najtežih prekršaja propisanih Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz navedeno, ovim se Zakonom preciznije uređuju pojedini instituti u cestovnom prijevozu, usklađuju izričaji i popravljaju pogrešna numeracija članaka prekršajnih te prijelaznih odredbi važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

c) Posljedice koje će proisteći donošenjem ovog Zakona

Ustrojavanjem jedinstvenog, središnjeg registra prijevoznika, koji bi se vodio u elektronskom obliku, omogućit će se sustavno evidentiranje svih relevantnih podataka o prijevoznicima i izdanim licencijama te povećati efikasnost u radu kako Ministarstva nadležnog za promet, tako i nadležnih ureda državne uprave u županijama. Pored izravnih učinaka na efikasnost i ažurnost u radu, ustrojavanjem registra prijevoznika obavlja se i usklađivanje s propisima Europske unije, budući da Uredba EZ-a br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. izrijeком propisuje obvezu osnivanja i vođenja nacionalnog elektroničkog registra prijevoznika kojima je nadležno tijelo države članice izdalo licencije za obavljanje djelatnosti. Citirana Uredba EZ također propisuje i minimalni sadržaj registra, odnosno podatke koji se obvezno moraju voditi. Podaci koji se vode u nacionalnom registru bit će dostupni svim nadležnim tijelima konkretne države članice, a u budućnosti i nadležnim tijelima svih država-članica EU.

Uz to, propisivanjem uvjeta za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prometu stvaraju se pretpostavke za uvođenje više reda i odgovornosti u ovoj djelatnosti te poduzimanja odgovarajućih sankcija za posrednike koji djelatnost ne obavljaju sukladno propisima i pravilima struke.

Nadalje, izričitim propisivanjem ovlasti jedinice lokalne samouprave da svojim propisom utvrde cijenu autotaksi prijevoza na svom području te da mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području, otklanjaju se dvojbe koje se u praksi pojavljuju prilikom uređivanja spomenutih pitanja.

Isto tako, propisivanje viših novčanih kazni za najteže prekršaje u području cestovnog prijevoza treba pridonijeti odgovornijem obavljanju ove djelatnosti.

Ostala rješenja koja se predlažu ovim Zakonom rezultirat će pravilnijom primjenom propisa u ovome području, a time i na učinkovitije i pravilnije obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona potrebno je osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske u iznosu od 800.000,00 kuna, radi uspostave, učinkovitog funkcioniranja i održavanja informatičkog sustava registra prijevoznika.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbom članka 161. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 6/02-pročišćeni tekst, 41/02., 91/03., 58/04., 39/08. i 86/08.) propisano je da se po hitnom postupku donose zakoni koji se usklađuju s propisima Europske unije, ako to zatraži predlagatelj.

Uredba EZ-a br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. izrijeком propisuje obvezu osnivanja i vođenja nacionalnog elektroničkog registra prijevoznika kojima je nadležno tijelo države članice izdalo licencije za obavljanje djelatnosti. Prema rečenoj Uredbi, svrha vođenja registra je omogućavanje nadležnim tijelima (najprije Republike Hrvatske, a ulaskom u EU i nadležnim tijelima država članica) da se koriste relevantnim podacima koji se vode u nacionalnom registru, pa je zapravo riječ o usklađivanju s propisima Europske unije. Imajući u vidu vrijeme koje je potrebno za uspostavu i stavljanje u funkciju navedenog registra (nabava potrebne opreme, izrada jedinstvenog aplikacijskog

sustava, osposobljavanje kadrova i sl.), predlagatelj drži da postoje osobito opravdani razlozi za donošenje ovoga Zakona po žurnom postupku.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Uz Prijedlog Zakona prilaže se tekst Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

VI. TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Uz Prijedlog Zakona prilaže se tekst odredbi važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koje se mijenjaju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 178/04., 48/05., 111/06., 63/08. i 124/09.) u članku 2. u točki 6. iza riječi: «kolodvora» dodaju se riječi: «odnosno autobusnog stajališta.».

Iza točke 22. dodaje se točka 22.a koja glasi:

«22.a «lokalni linijski prijevoz putnika» je prijevoz na linijama unutar područja jedinice lokalne samouprave koji se uređuje sukladno ovom Zakonu i propisima o komunalnom gospodarstvu.».

Članak 2.

U članku 4.g u stavku 1. iza riječi: «provode» zarez i riječi: «na temelju javnog natječaja,» brišu se.

Članak 3.

U članku 16. u stavku 1. podstavak 2. briše se.

U stavku 2. podstavak 1. briše se.

Članak 4.

U članku 18. u stavku 1. riječ: «prijevoznika» zamjenjuje se riječju: «prijevoza»

Članak 5.

U članku 23. u stavku 1. na kraju rečenice briše se točka i dodaju riječi: «te kao lokalni linijski prijevoz putnika.».

Članak 6.

U članku 46. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

«(6) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave utvrđuju cijenu prijevoza, a mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.»

Članak 7.

U članku 72. u podstavku 3. iza riječi: «osobe» briše se zarez i dodaju riječi: «ili sama fizička osoba.».

Članak 8.

U članku 74. stavak 2. briše se.
Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 2., 3., 4. i 5.

Članak 9.

U članku 78. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:
«(5) Ministarstvo će oduzeti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom, ili je ustupi drugom prijevozniku, ili prestane ispunjavati koji od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.»

Članak 10.

U članku 84. u stavku 1. riječ: «međunarodnom» briše se.
U stavku 3. riječ: «međunarodnom» briše se.
U stavku 4. riječi: «izdaje Ministarstvo» zamjenjuju se riječima: «izdaju, kao javnu ovlast, Hrvatske ceste d.o.o.».

Članak 11.

Iza članka 84.a dodaje se članak 84.b i naslov iznad njega koji glase:

«Članak 84.b

Registar prijevoznika

- (1) Registar prijevoznika je jedinstvena nacionalna evidencija prijevoznika koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo.
- (2) Uz podatke iz evidencija o izdanim licencijama za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, registar prijevoznika sadrži osobito sljedeće podatke:
 - ime i prezime osobe odgovorne za prijevoz,
 - vrsta i broj kaznenih djela i prekršaja iz članka 9. stavka 2. i 3. ovoga Zakona radi kojih je prijevozniku i odgovornoj osobi za prijevoz izrečena pravomoćna presuda te vrsta izrečene kaznenopravne ili prekršajno-pravne sankcije.
- (3) Izdavatelj licencije dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana izdavanja licencije dostaviti u registar prijevoznika podatke iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Registrom prijevoznika jamči se dostupnost javnosti podataka, osim podataka čije se prikupljanje, čuvanje i korištenje uređuje posebnim zakonom.
- (5) Javnim podacima, sukladno ovome članku, smatraju se:
 - naziv izdavatelja licencije,

- naziv, sjedište/prebivalište i matični broj prijevoznika,
- ime i prezime osobe odgovorne za prijevoz,
- datum izdavanja licencije,
- datum isteka licencije,
- vrsta javnog prijevoza.

(6) Ministar donosi propis o sadržaju, ustroju i načinu vođenja registra prijevoznika.

(7) Ministar će propis iz stavka 4. ovoga članka donijeti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.»

Članak 12.

U članku 86. iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

«(10) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na motorna vozila registrirana u državama članicama Europske unije.»

Članak 13.

Iza članka 86. dodaje se glava VII.a i članak 86.a koji glase:

«VII.a Agencijska djelatnost u cestovnom prometu

Članak 86.a

(1) Agencijska djelatnost u cestovnom prometu, u smislu ovoga Zakona, su poslovi posredovanja kod zapošljavanja prijevoznih kapaciteta prijevoznika, u ime i za račun prijevoznika.

(2) Agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i ima licenciju za tu djelatnost (u daljnjem tekstu: posrednik u cestovnom prijevozu).

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdat će licenciju za početak obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prometu osobi koja, uz uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 1. i 3. ovoga Zakona, ima:

- poslovni prostor s istaknutom tvrtkom na ulazu, koji je primjeren za poslovanje, potpuno odvojen od stambenog prostora i omogućava povjerljive razgovore sa strankama,
- sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Posrednik u cestovnom prijevozu je dužan kod osiguravatelja u Republici Hrvatskoj ili kod osiguravatelja u državi članici Europske unije osigurati i obnavljati osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem agencijske djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili trećoj osobi.

(5) Najniža osigurana svota za štetu iz stavka 4. ovoga članka ne može biti manja od 150.000,00 kuna po jednom štetnom događaju, odnosno 350.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj osiguravateljskoj godini.

(6) Posrednik u cestovnom prijevozu u obavljanju agencijske djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, sukladno pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

(7) Izdavatelj licencije rješenjem će oduzeti licenciju posredniku u cestovnom prijevozu ako agencijsku djelatnost obavlja suprotno propisima i pravilima struke ili poslovnim običajima, ili ako prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za izdavanje licencije, ili ako se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka.

(8) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(9) Ministarstvo vodi jedinstvenu evidenciju posrednika u cestovnom prijevozu.

(10) Ministar donosi propis o sadržaju, ustroju i načinu vođenja evidencije posrednika u cestovnom prijevozu.

(11) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i oduzimanja licencije za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza na odgovarajući način se primjenjuju i na izdavanje i oduzimanje licencije za obavljanje agencijske djelatnosti.

(12) Na prava i obveze posrednika u cestovnom prijevozu koje nastanu u obavljanju agencijske djelatnosti na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.»

Članak 14.

U članku 95. u stavku 2. iza riječi: «47.» riječ: «i» zamjenjuje se zarezom, a iza riječi: «49.» dodaje se zarez i riječi: «86.a».

Članak 15.

U članku 97. u stavku 1. u točki 1. iza riječi: «članak 7. stavak 1.» dodaju se riječi: «članak 86.a stavak 1.».

Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

«3. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 79. stavka 1., 3. i 4.».

Dosadašnje točke 3., 4., 5. i 6. postaju točke 4., 5., 6. i 7.

Dosadašnja točka 5., koja je postala točka 6., mijenja se i glasi:

«6. ako izda SSO o početnim kvalifikacijama osobi koja nije položila ispit o stručnoj osposobljenosti (članak 4.c stavak 2. i 3.), ili ako izda SSO o periodičkoj izobrazbi osobi koja nije prošla periodičku izobrazbu (članak 4.e stavak 2.),».

U stavku 2. riječi: «od 7.000,00 do 10.000,00 kuna» zamjenjuju se riječima: «od 15.000,00 do 20.000,00 kuna».

U stavku 4. iza riječi: «3.» riječ: «i» zamjenjuje se zarezom, iza riječi: «4.» dodaje se zarez i riječi: «5., 6. i 7.», a riječi: «od 7.000,00 do 10.000,00 kuna» zamjenjuju se riječima: «od 15.000,00 do 20.000,00 kuna».

Članak 16.

U članku 98. u stavku 1. u točki 1. riječi: «i 5.» brišu se.

Članak 17.

U članku 100. u stavku 1. točka 10. briše se.

Članak 18.

U članku 101. u stavku 1. u točki 2. riječi: «članka 1.» zamjenjuju se riječima: «članka 7.».

Članak 19.

U članku 103. u stavku 6. riječi: «stavka 4.» zamjenjuju se riječima: «stavka 7.».

Članak 20.

U članku 105. podstavak 3. briše se.

Članak 21.

Osobe iz članka 11. stavka 7. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 178/04., 48/05., 111/06., 63/08. i 124/09.) dužne su u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

Osobe koje do dana stupanja na snagu ovoga Zakona imaju najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza oslobođene su obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza.

Članak 22.

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju agencijsku djelatnost dužne su svoje poslovanje uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 23.

U Zakonu o javnim cestama («Narodne novine», broj: 180/04., 82/06., 138/06., 146/08., 152/08., 38/09., 124/09. i 153/09.) u članku 29. stavak 6. prestaje važiti.

Članak 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 12. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. prosinca 2011.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom se proširuje definicija pojma «direktna linija», utvrđena člankom 2. točkom 6. važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Naime, prema postojećoj zakonskoj odredbi direktnom linijom smatra se linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora koji su utvrđeni u voznom redu, bez zaustavljanja na usputnim stajalištima. Takvo utvrđenje pojma direktne linije pretpostavlja postojanje autobusnog kolodvora kao bitnog uvjeta za mogućnost otvaranja i opstojanja direktne linije, što stvara praktične probleme u odvijanju cestovnog putničkog prometa. Stoga se predlaže fleksibilnija definicija predmetnog pojma, odnosno mogućnost postojanja direktne linije i u slučaju kada na konkretnoj liniji nije izgrađen (ili nije u funkciji) autobusni kolodvor, ukoliko se na njoj obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu, bez zaustavljanja na usputnim stajalištima.

Uz to, predloženim člankom se u zakonski tekst ponovo uvodi pojam «lokalnog linijskog prijevoza putnika» i utvrđuje njegov sadržaj – radi se o prijevozu putnika na linijama unutar područja jedinice lokalne samouprave, koji se uređuje sukladno odredbama ovoga Zakona i propisa o komunalnom gospodarstvu. Naime, prema odredbama ranijeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 36/98., 83/98., 26/03. - pročišćeni tekst i 102/04.) unutarnji linijski prijevoz putnika obavljao se kao lokalni, županijski i međuzupanijski prijevoz, s tim da je uređivanje lokalnog prijevoza moralo biti sukladno ne samo odredbama toga Zakona, već i odredbama odluke nadležnih tijela jedinice lokalne samouprave o organizaciji linijskog prijevoza putnika na području jedinice lokalne samouprave te odredbama drugih propisa. Takva su rješenja bila kompatibilna odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu («Narodne novine», br. 26/03. - pročišćeni tekst, 82/04., 178/04., 38/09. i 79/09), koji je člankom 3. stavkom 1. točkom 3. prijevoz putnika u javnom prometu (na linijama unutar zona koje utvrđuju jedinice lokalne samouprave za čija područja se prijevoz odvija) utvrdio kao vrstu komunalne djelatnosti. Donošenjem novog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i drukčijom kategorizacijom oblika javnoga linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu, lokalni linijski prijevoz putnika je ostao pravno neuređen, obzirom da se spomenuti Zakon o komunalnom gospodarstvu nije bavio propisivanjem općih uvjeta obavljanja takvog prijevoza (izdavanje licencija, odgovarajućih dozvola i sl.). Kako takvo stanje pravne regulacije dovodi do prijepornih interpretacija u praksi, potrebno je u Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu, kao osnovnom propisu u području cestovnog prijevoza, eksplicitno utvrditi pojam lokalnog linijskog prijevoza putnika kao vrstu (oblik) javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prijevozu.

Uz članak 2.

Odredbom članka 4.g stavka 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisano je da program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode centri za osposobljavanje, tj. pravne osobe koje za to, na temelju provedenog javnog natječaja, ovlasti ministar mora, prometa i infrastrukture. Obzirom da su stavkom 2. navedenog članka propisani uvjeti koje mora ispunjavati pravna osoba da bi stekla ovlast za obavljanje spomenutih poslova te da rečeni Zakon ne limitira broj takvih pravnih osoba (što znači da će ovlast podijeliti svakoj pravnoj osobi, na njen zahtjev, koja ispunjava propisane uvjete)

institut javnog natječaja postaje suvišan pa se stoga ovim člankom predlaže njegovo brisanje.

Uz članak 3.

Ovim se člankom predlaže brisanje odredbe o posjedovanju ugovora ili potvrde o zaposlenju vozača, kao obveznog dokumenta u vozilu. Naime, predlagatelj drži da posjedovanje navedenog dokumenta nije relevantno za stručno i profesionalno obavljanje prijevoznicke djelatnosti, tim više što je posjedovanja navedene isprave u slučaju stranog prijevoznika isključivo stvar nacionalnog zakonodavstva stranog prijevoznika, a ne kontrole nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Uz članak 4.

Ovom se odredbom popravljaju postojeći izričaj članka 18. stavka 1., obzirom da pravna ili fizička osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe nije prijevoznik u smislu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (nije potrebna licencija), pa slijedom navedenog nadležno tijelo ne vodi evidenciju «prijevoznika za vlastite potrebe», već evidenciju «prijevoza za vlastite potrebe».

Uz članak 5.

Iz razloga navedenih u obrazloženju uz članak 1., ovim se člankom predlaže lokalni linijski prijevoz putnika izričekom utvrditi kao oblik javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu na koji se odgovarajuće primjenjuje opći režim Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 6.

Zakonom o izmjenama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 124/09) utvrđena je mogućnost da nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave propisom uredi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza na svom području tako da propiše kako se autotaksi prijevoz obavlja na temelju dozvole (umjesto ranijeg izdavanja koncesija). Dozvolu izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave pravnoj ili fizičkoj osobi koja posjeduje licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza te (ako je riječ o fizičkoj osobi) ima položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim turističkim i inim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojima obavljaju prijevoz, odnosno ima zaposlene vozače koji imaju položen navedeni ispit. Spomenuti Zakon nije propisivao nikakva ograničenja glede broja dozvola što će ih nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave izdati pravnim i fizičkim osobama koje ispunjavaju zakonom propisane uvjete za obavljanje autotaksi prijevoza, niti se upuštao u utvrđivanje cijena u pružanju usluga autotaksi prijevoza, već je ostavio punu autonomiju jedinicama lokalne samouprave da ta pitanja uredi svojim propisom. Međutim, u primjeni navedenog Zakona pojavile su se dvojbe o tome smije li jedinica lokalne samouprave utvrđivati (što praktično znači ograničavati) broj izdanih dozvola za obavljanje autotaksi prijevoza na svom području te smije li utvrđivati cijenu takve usluge. Stoga se predloženom odredbom ovoga članka izričekom ovlašćuje jedinica lokalne samouprave da svojim propisom utvrdi cijenu prijevoza te da, ukoliko tako odluči, smije utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njenom području.

Uz članak 7.

Člankom 72. podstavkom 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisani su uvjeti za obavljanje prijevoza tereta za vlastite potrebe, među ostalima i uvjet da vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe. Obzirom da je člankom 69. stavkom 3. sličan uvjet propisan za obavljanje prijevoza osoba za vlastite potrebe, ali na način da vozilom mora upravljati «...osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba», predloženim člankom se izjednačava predmetni uvjet, propisan za obavljanje obje vrste prijevoza za vlastite potrebe.

Uz članak 8.

Odredbom članka 74. stavka 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisano je da raspodjelu kritičnih (stranih) dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture (kritična dozvola je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi za koju se, temeljem praćenja korištenja dozvola u određenom vremenskom razdoblju, utvrdi da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom; kritičnim dozvolama smatraju se i CEMT dozvole). Kako je stavkom 4. naznačenog članka utvrđeno da ministar mora, prometa i infrastrukture propisuje postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, odredba stavka 2. (koja je postupovne naravi) je suvišna pa se stoga ovim člankom predlaže njeno brisanje.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuje razlozi za oduzimanje strane dozvole domaćem prijevozniku i na taj način popunjava postojeća pravna praznina.

Uz članak 10.

Odredbom ovoga članka predlaže se utvrđivanje nadležnosti tvrtke «Hrvatske ceste» d.o.o. za izdavanje dozvole stranom prijevozniku za obavljanje izvanrednog prijevoza, odnosno prijevoza tereta vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu ili propisana osovinska opterećenja. Prema odredbi važećeg Zakona, navedenu dozvolu izdaje Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture. Budući da «Hrvatske ceste» d.o.o. obavljaju stručne poslove pri utvrđivanju relevantnih podataka prije izdavanja spomenute dozvole, kao i poslove kontrole izvanrednih prijevoza, odnosno poslove kontrole osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzije vozila u prometu na cestama, predlagatelj drži kako je radi ekonomičnosti i učinkovitosti postupka potrebno utvrditi nadležnost «Hrvatskih cesta» d.o.o. za izdavanje dozvola za izvanredni prijevoz stranom prijevozniku. Uz to, predlagatelj napominje da je Zakonom o javnim cestama («Narodne novine», broj: 180/04., 82/06., 138/06., 146/08., 152/08., 38/09., 124/09. i 153/09.) utvrđena nadležnost «Hrvatskih cesta» d.o.o. za izdavanje dozvola za izvanredni prijevoz domaćim prijevoznicima, pa nema razloga za utvrđivanje dvojne nadležnosti za izdavanje sadržajno istovrsne isprave.

Pored toga, kod uređivanja izvanrednog prijevoza tereta kojeg obavlja strani prijevoznik u prijevozu na cestama u Republici Hrvatskoj predlaže se brisanje riječi «međunarodni», obzirom da se takav prijevoz obavlja na temelju dozvole koju izdaje nadležno tijelo Republike Hrvatske, a na vrstu prijevoza u dovoljnoj mjeri upućuje činjenica da se radi o stranom prijevozniku.

Uz članak 11.

Ovim člankom predlaže se osnivanje registra prijevoznika, odnosno jedinstvene nacionalne evidencije (baze podataka) prijevoznika, koja sadrži osnovne podatke o prijevoznicima. Uz činjenicu da postoji praktična potreba za formiranjem i ažurnim vođenjem takve evidencije, izravna obveza osnivanja spomenutog registra proizlazi iz dokumenata EU (Uredba EZ-a br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009.). Navedeni registar bit će u perspektivi uvezan u jedinstveni sustav analognih registara koji se vode u zemljama EU. Sukladno predloženom članku, registar prijevoznika vodi, u elektroničkom obliku, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, a tijela nadležna za izdavanje licencija za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta (uredi državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa) su u obvezi, najkasnije u roku od osam dana od dana izdavanja licencije, propisane podatke dostavljati u registar prijevoznika. U registru se, uz podatke iz evidencija o izdanim licencijama za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, prikupljaju i vode podaci o imenima i prezimenima osoba odgovornih za prijevoz, kao i podaci o vrsti i broju kaznenih djela i prekršaja radi počinjenja kojih su prijevozniku i osobi odgovornoj za prijevoz izrečene pravomoćne presude te o vrsti izrečene kaznenopravne odnosno prekršajno pravne sankcije. Predlagatelj napominje da je prikupljanje i vođenje podataka o identificiranju osoba odgovornih za prijevoz te podataka o kažnjivim radnjama i izrečenim sankcijama koje predstavljaju zapreku za izdavanje licencije, već spomenutom Direktivom utvrđeno kao obvezan minimalni sadržaj nacionalnog elektroničkog upisnika.

Uz članak 12.

Ovom se odredbom isključuje primjena odredbe o obvezi plaćanja naknade za ceste za strana vozila na motorna vozila zemalja članica EU, odnosno usklađuje normativna regulacija s faktičnim stanjem, obzirom da se za takva vozila ne plaća spomenuta naknada.

Uz članak 13.

Predloženim člankom se uređuje agencijska djelatnost u području cestovnog prometa, pod čime se razumijevaju poslovi posredovanja pri zapošljavanju prijevozničkih kapaciteta, odnosno ugovaranje prijevozničkog posla između prijevoznika i naručitelja prijevoza. Navedena djelatnost nije regulirana postojećim propisima koji uređuju područje cestovnog prijevoza, pa se na nju primjenjuju samo opći propisi o obveznim odnosima, što je imalo za posljedicu nekvalitetno, nestručno (čak i neodgovorno) obavljanje poslova. Obzirom da je riječ o posredništvu sui generis, predlagatelj drži nužnim ovim Zakonom propisati osnovne uvjete za obavljanje ove djelatnosti. Sukladno prijedlogu, agencijske poslove može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima licenciju za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prometu, a za dobivanje licencije mora ispunjavati uvjet dobrog ugleda i biti stručno osposobljen za obavljanje navedenih poslova. Predlagatelj osobito važnim drži utvrđivanje obveze posrednika da se osigura i obnavlja osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili nekoj trećoj osobi.

Uz članak 14.

Ovim se člankom propisuje nadležnost Inspekcije cestovnog prometa i cesta te Državnog inspektorata za obavljanje inspekcijskog nadzora nad primjenom odredbi o obavljanju agencijske djelatnosti u cestovnom prometu.

Uz članak 15. do 19.

Ovim člancima se propisuju prekršajne kazne za obavljanje agencijske djelatnosti bez licencije, povećava iznos novčane kazne propisane za stranog prijevoznika koji prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj obavlja bez dozvole, povećava donja i gornja granica novčane kazne prijevoznicima-fizičkim osobama i drugim fizičkim osobama zbog najtežih prekršaja propisanih Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu, usklađuju izričaji i popravljaju pogrešna numeracija članaka prekršajnih te prijelaznih odredbi važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 20.

Predlaže se brisanje odredbe članka 105. podstavka 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, radi usklađivanja sa člankom 12. ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Predlaže se prolongiranje roka polaganja posebnog dijela ispita o stručnoj osposobljenosti osobama koje su u obvezi navedeni ispit položiti do 10. lipnja 2010. godine. Naime, prema podacima Hrvatske obrtničke komore o broju i dinamici polaganja posebnog dijela ispita, a imajući u vidu aktualno stanje u gospodarstvu i iznimno kompleksne uvjete obavljanja prijevozničke djelatnosti, predlagatelj procjenjuje objektivnim i potrebnim produžiti rok polaganja navedenog ispita za godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz navedeno, ovim se člankom predlaže da se osobe, koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona stekle najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza, oslobode od obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza. Naime, imajući u vidu odredbu članka 4. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu kojom je utvrđeno da vozači autotaksi vozila moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač (što pretpostavlja višu razinu stručnog znanja o cestovnom prometu u odnosu na druge kategorije vozača), stečeno najmanje petogodišnje radno iskustvo u obavljanju autotaksi prijevoza, kao i obvezu polaganja posebnog ispita o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavljaju prijevoz, predlagatelj smatra kako bi obveza polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza spomenutoj kategoriji vozača autotaksi vozila značila dodatni teret, a ne bi rezultirala značajnijim kvalitativnim pomakom u obavljanju njihove djelatnosti. Pri tome je važno naglasiti da naznačena obveza polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza ostaje na snazi za sve vozače autotaksi vozila koji do stupanja na snagu ovoga Zakona nemaju najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza, a ostaje važeća i obveza polaganja odgovarajućeg ispita o stručnoj osposobljenosti za navedenu kategoriju vozača autotaksi vozila ako odluče obavljati neku drugu vrstu prijevoza.

Uz članak 22.

Ovim se člankom obvezuju pravne i fizičke osobe, koje su zatečene u obavljanju agencijskih poslova u cestovnom prijevozu, da usklade svoje poslovanje s odredbama članka 13. ovoga Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 23.

Obzirom da se odredbom članka 11. ovoga Zakona predlaže utvrđivanje nadležnosti tvrtke «Hrvatske ceste» d.o.o. za izdavanje dozvole stranom prijevozniku za obavljanje izvanrednog prijevoza, nužno je brisati odredbu članka 29. stavka 6. Zakona o javnim cestama («Narodne novine», broj: 180/04., 82/06., 138/06., 146/08., 152/08., 38/09., 124/09. i 153/09.), prema kojoj dozvolu za izvanredni prijevoz stranom prijevozniku izdaje Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture (derogacijska klauzula).

Uz članak 24.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

ZAKON O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

(„ Narodne novine“, broj 178/04.)

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »*autotaksi*« prijevoz je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom,

2. »*autobusni kolodvor*« je objekt za prihvata i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

3. »*autobusno stajalište*« je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,

4. »*bilateralni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države,

5. »*daljinar*« je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,

6. »*direktna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta utvrđena u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,

7. »*domaći prijevoznik*« je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom,

8. »*dozvola za prijevoz*« je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz,

9. »*dozvola Zajednice*« za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske zajednice,

10. »*dozvola Europske konferencije ministara prometa*« (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta na području država članica CEMT-a, vozilima registriranim u jednoj od država članica CEMT-a,

11. »*ekspresna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

12. »*itinerer*« je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji,

13. »*izdavatelj licencije*« je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencije,

14. »*izvanredni prijevoz*« je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno, propisana osovinska opterećenja,

15. »*izvod licencije*« je isprava, koju izdaje izdavatelj licencije za svako pojedino vozilo, te sadrži podatke o: izdavatelju, prijevozniku, broju obrtnice odnosno matičnom broju sudskog registra, broju licencije i datumu važenja licencije, registarskoj oznaci, marki i tipu vozila, vrsti prijevoza koja se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, žigu i potpisu,

16. »javni prijevoz« je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga,

17. »javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu« je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima, kao međužupanijski i županijski linijski prijevoz putnika,

18. »kabotaža« je svaki prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja strani prijevoznik,

19. »kritična dozvola« je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole,

20. »licencija« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, odnosno, pružanje kolodvorskih usluga,

21. »licencija Zajednice« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u međunarodnom cestovnom prometu na teritoriju država članica Europske zajednice,

22. »linija« je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka,

23. »međužupanijski linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika,

24. »međunarodni ugovor« je svaki međunarodni bilateralni ili multilateralni sporazum, koji obvezuje Republiku Hrvatsku i koji se odnosi na prijevoze u cestovnom prometu,

25. »međunarodni linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država,

26. »nekritične dozvole« su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika,

27. »opći uvjeti prijevoza« je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.),

28. »povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu« je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, naizmjenični prijevoz,

29. »putnik« je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu,

30. »putnička linija« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

31. »posebni linijski prijevoz« je prijevoz samo određene skupine putnika, koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj plaća prijevoz,

32. »prijevoz u cestovnom prometu« je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila,

33. »prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu« je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske,

34. »prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu« je prijevoz između dvije ili više država,

35. »prijevoz iz ili za treće države« je prijevoz tereta ili putnika kojeg obavlja prijevoznik koji nema sjedište/prebivalište u državi u kojoj prijevoz započinje odnosno završava,

36. »*prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama*« je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika,

37. »*prijevoz za vlastite potrebe*« je prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti,

38. »*prijevoznik*« je domaća ili strana fizička ili pravna osoba koja ima licenciju za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu,

39. »*prijevoznik Zajednice*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta, ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a ima sjedište/prebivalište u državi članici Europske zajednice,

40. »*putni list*« je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnim prometu,

41. »*putni radni list*« je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnoga radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu,

42. »*relacija*« je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta,

43. »*skup vozila*« je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice,

44. »*strani prijevoznik*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske zajednice,

45. »*teretni kolodvor*« je objekt za prihvat i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

46. »*teretni list*« je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove,

47. »*tranzitni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj,

48. »*usklađeni vozni red*« je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja,

49. »*vozač vozila*« je osoba koja ima srednju stručnu spremu u zanimanju vozač,

50. »*vozni red*« je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redosljed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda,

51. »*Zajednica*« je Europska zajednica,

52. »*županijski linijski prijevoz*« je prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

Članak 16.

(1) Vozač domaćeg prijevoznika tijekom vožnje u vozilu mora imati:

- izvod licencije za vozilo,
- ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
- putni list za povremeni i naizmjenični prijevoz putnika,
- putni radni list za linijski prijevoz putnika,
- teretni list za prijevoz tereta,
- ugovor o podvozarstvu,
- odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza.

(2) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozač prijevoznika Zajednice i vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

- ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
- potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- međunarodni teretni list (CMR), odnosno, putni list.

(3) Vozač prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Carinske uprave) dati na uvid sve isprave iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 18.

(1) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoze za vlastite potrebe na temelju članka 7. stavka 5. točke 3. ovoga Zakona, prije početka obavljanja prijevoza dužne su se prijaviti kod izdavatelja licencije, koji ih upisuje u evidenciju prijevoznika za vlastite potrebe, osim za prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.

(2) Prijevozi iz stavka 1. ovoga članka mogu se obavljati samo na osnovi potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe koju izdaje izdavatelj licencije.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe u kojoj treba navesti: vrstu prijevoza, broj vozila kojima će obavljati prijevoz, podatke o broju prikolica i potvrdu o zaposlenom vozaču za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg.

(4) Prilikom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe vozač mora u vozilu imati:

- potvrdu ili izvod potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe,
- ugovor ili potvrdu o zaposlenom vozaču,
- teretni list za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
- putni list za prijevoz osoba u međunarodnom cestovnom prometu,
- odgovarajuće dozvole.

(5) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 6. ovoga Zakona.

(6) Na postupak izdavanja izvoda, oduzimanja, promjene i prestanka važenja potvrde iz stavka 2. ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na licencije i izvode iz licencije.

Članak 23.

(1) Javni linijski prijevoz je prijevoz putnika u cestovnom prometu i može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međužupanijskim i županijskim linijama.

(2) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu može se obavljati samo autobusima i mora biti dostupan svim putnicima pod istim uvjetima i bez diskriminacije.

(3) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja radi objave. Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.

(4) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se povremeno obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji dodatnim autobusom (bis-vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Članak 72.

Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz koji obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljen od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,

- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,

- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe,

- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili leasingu.

Članak 74.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.

(2) Za raspodjelu kritičnih dozvola ministar imenuje Povjerenstvo. Povjerenstvo ima pet članova, a čine ga tri predstavnika Ministarstva, te po jedan predstavnik iz komora.

(3) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izводе licencije,

- kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2 i EURO 3,

- broj zaposlenih vozača,

- broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,

- visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu,

- broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.

(4) Postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola propisuje ministar.

(5) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

(6) Na raspodjelu stranih dozvola iz ovoga članka primjenjuju se pravila o dostavi upravnih akata po Zakonu o općem upravnom postupku.

- podmirio je sve poreze i doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, o čemu dostavlja potvrdu nadležnih tijela, ne stariju od 30 dana.

Članak 78.

(1) Dobivene strane dozvole prijevoznik može koristiti samo za vozila za koje ima izvode licencija za međunarodni prijevoz tereta.

(2) Za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza strana dozvola se mora nalaziti u vozilu.

(3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

(4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

Članak 84.

(1) Izvanredni prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.

(2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.

(3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu strani prijevoznik mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.

(4) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaje Ministarstvo, na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(5) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode Hrvatske ceste d.o.o., uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno, Inspekcije cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

(6) Kontrolu iz stavka 5. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.

(7) Ako se kontrolom iz stavka 5. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(8) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

Članak 86.

(1) Za motorno vozilo registrirano izvan Republike Hrvatske koje obavlja prijevoz u Republici Hrvatskoj, osim za vozilo kojim se obavlja izvanredni prijevoz, plaća se naknada za ceste, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno. Za strano vozilo kojime se obavlja izvanredni prijevoz umjesto naknade za ceste plaća se naknada po posebnom propisu.

(2) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga članka umanjuje se za iznos plaćene cestarine za korištenje autocesta i cestovnih objekata s naplatom.

(3) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se na račun Hrvatskih cesta d.o.o.

(4) Ministar propisuje visinu i način plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako su motorna vozila i prikolica registrirane u različitim državama plaća se naknada za skupinu vozila u iznosu koji važi za državu u kojoj je registrirano vučno vozilo.

(6) Ako je vučno vozilo iz stavka 4. ovog članka registrirano u državi s kojom je međunarodnim ugovorom dogovoreno da se naknada za ceste ne plaća, a prikolica je iz države s kojom takav ugovor nije sklopljen, naknada za prikolicu plaća se u iznosu koji važi za državu u kojoj je ona registrirana.

(7) Za motorna vozila registrirana izvan Republike Hrvatske koja koristi domaći prijevoznik, plaća se naknada za ceste u iznosima koji vrijede za državu u kojoj je registrirano pojedino vozilo.

(8) Naknadu za ceste naplaćuje Carinska uprava.

(9) Za strano vozilo registrirano u državi u kojoj visina naknade za ceste nije odgovarajuća visini naknade za ceste utvrđene iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo može uskladiti naknadu do odgovarajućeg iznosa.

Članak 95.

(1) Inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva sukladno posebnom Zakonu.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licenciju za početak obavljanja djelatnosti navedenih u članku 7. ovoga Zakona, nad odredbama o cjeniku prijevoznika (članak 35.), prodaji voznih karata (članak 34.), te članka 46., 47. i 49. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.

(3) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

Članak 97.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. obavlja djelatnost bez licencije (članak 7. stavak 1., članak 88. stavak 1., članak 92. stavak 1.),

2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 24. stavak 1.),

3. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u treće države i obratno bez dozvole (članak 81. stavak 1. i 2.),

4. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 85. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik - pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 4. i 5. ovoga Zakona,

2. se u vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 16. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 24. stavka 3. ovoga Zakona,

4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,

5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 44. ovoga Zakona,

6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 45. ovoga Zakona,

7. nema dozvolu iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona,

8. nema dozvolu iz članka 56. ovoga Zakona,

9. ne obavlja prijevoz u skladu s člankom 59. ovoga Zakona,

10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 60. stavka 2. ovoga Zakona,

11. nema dozvolu iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona,

12. nema putni list iz članka 62. ovoga Zakona,

13. nema dozvolu iz članka 84. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik-fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 13. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 100.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik - pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 6. stavak 1.),

2. u vozilu nema putni list u skladu s odredbom članka 16. stavka 1. i odredbom članka 62. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

3. u vozilu nema teretnog lista (članak 16. stavak 1. i 2.),

4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licencijske licenciju zajedno s izvodima licencijske, u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licencijske (članak 17. stavak 2.),

5. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbi članka 18. stavka 4., članka 70. i članka 72. ovoga Zakona,

6. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 23. stavka 2. i članka 54. ovoga Zakona,

7. ne objavi vozni red skladu s odredbom članka 23. stavka 3. ovoga Zakona,

8. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj

liniji u skladu s odredbom članka 24. stavka 4. ovoga Zakona,

9. ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 2. i članak 38. stavak 3.),

10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 79. stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

11. domaći prijevoznik koristi strano vozilo bez dozvole (članak 85. stavak 3.),

12. nije uskladio radno vrijeme sukladno odredbi članka 90. ovoga Zakona,

13. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 91.),

14. obavlja usluge suprotno odredbi članka 93. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna.

Članak 101.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavka 1. ovoga Zakona,

2. obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

3. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknadi (članak 87.),

4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka izriče se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

Članak 103.

(1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, važe do isteka roka njihovog važenja.

(2) Odobrene koncesije za autotaksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, važe do isteka roka njihovog važenja.

(3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa

Članak 105.

(1) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe članka 10. stavka 4. ovoga Zakona neće se primjenjivati.

(2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe članka 61. stavka 1. ovoga Zakona prestaju se primjenjivati za prijevoznike Zajednice.

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**
(„Narodne novine“, broj 111/06.)

Članak 4.

U članku 97. stavku 4. iza riječi: „točke“ dodaje se brojka: „1.“, a brojka: „1.000,00“ zamjenjuje se brojkom: „7.000,00“.

Članak 5.

U članku 101. stavku 1. točka 1. briše se.
Dosadašnje točke 2. do 4. postaju točke 1. do 3.

Članak 6.

U članku 103. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona do 31. prosinca 2006., osim s odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, s kojom se moraju uskladiti do 1. siječnja 2012.«

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručnu spremu vozača, ne primjenjuju se na osobe koje su na dan stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj 36/98., 83/98. i 26/03.) zatečene na poslovima vozača motornog vozila u cestovnom prometu.«

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**
(„Narodne novine“, broj 63/08.)

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, broj 178/04., 48/05., 105/05. i 111/06.) u članku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. »autotaksi« je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu.«

U točki 6. iza riječi: »kolodvora« dodaju se riječi: »utvrđenih«, a riječi: »odnosno autobusnog stajališta utvrđena« brišu se.

U točki 17. riječi: »kao međuzupanijski i županijski linijski prijevoz putnika« brišu se.

U točki 28. iza riječi: »prevozi« dodaje se riječ: »autobusom«, a riječi: »naizmjenični prijevoz« brišu se.

Točka 49. mijenja se i glasi:

»49. »vozač vozila« je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom.«

Iza točke 49. dodaje se točka 49.a koja glasi:

»49.a »vozilo« je motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta.«

Iza točke 50. dodaje se točka 50.a koja glasi:

»50.a« unajmljeno vozilo« je vozilo koje je na temelju ugovora o najmu, najmodavac uz naknadu i na određeno vrijeme dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnoga cestovnog prijevoza tereta ili prijevoza tereta za vlastite potrebe.«

Članak 4.g

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode, na temelju javnog natječaja, od ministra ovlaštene pravne osobe (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje).

(2) Ovlaštenje za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka daje ministar rješenjem pravnoj osobi, ako ispunjava sljedeće uvjete:

- ima odgovarajući akt o provedbi programa kvalifikacija i osposobljavanja,
- ima odgovarajuće instruktore s potrebnim kvalifikacijama,
- raspolaže prostorijama za osposobljavanje, nastavnim sredstvima, te voznim parkom za praktični rad.

(3) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 2. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(4) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 2. ovoga članka ili ako se stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom ministar će oduzeti ovlaštenje centru za osposobljavanje.

Članak 21.

U članku 74. stavku 3. podstavak 2. mijenja se i glasi:

„ - kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 I EURO 5,“.

Članak 25.

U članku 95. stavku 1. riječi: »i cesta« brišu se.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

»(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspekcijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovoga Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove.«
Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Članak 26.

U članku 97. stavku 1. iza točke 4. dodaju se točke 5. i 6. koje glase:

»5. ako izda Potvrdu o stručnoj osposobljenosti osobi koja nije prošla obvezno periodičko stručno usavršavanje i položila stručnu osposobljenost (članak 5.c stavak 2.),

6. ako obavlja kabotažu u suprotnosti s odredbom članka 85.a, 85.b i 85.c ovoga Zakona.«
U stavku 2. riječi: »od 5.000,00 do 10.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 7.000,00 do 10.000,00 kuna«.

U stavku 2. iza riječi: »prijevoznik-fizička osoba« dodaju se riječi: »ili druga fizička osoba«.
Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. i stavka 2. ovoga članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi ili drugoj fizičkoj osobi može se izreći zaštitna mjera oduzimanja vozila kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.«

Članak 27.

U članku 98. stavku 3. riječi: »od 2.000,00 do 7.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 5.000,00 do 7.000,00.«

Članak 29.

U članku 100. stavku 1. točki 1. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »1.«.
Iza točke 14. dodaju se točke 15., 16., 17., 18. i 19. koje glase:

»15. ako prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 18. ovoga Zakona,
16. ako domaći prijevoznik ne vrati licenciju ili izvod licencije izdavatelju skladno odredbi članka 16.a stavka 3. ovoga Zakona,

17. ako obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 84.a ovoga Zakona,

18. ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 84.a stavka 3. ovoga Zakona,

19. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju skladno odredbi članka 21.a stavka 7. i 8. i članka 21.b stavka 4. ovoga Zakona.«

U stavku 3. riječi: »od 1.000,00 do 3.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 5.000,00 do 7.000,00.«

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna kaznit će se vozač ako ne postupi sukladno odredbi članka 23. stavka 2. ovoga Zakona.«

Članak 30.

U članku 101. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik-fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja poslove vozača suprotno odredbi članka 4.a i 4.b ovoga Zakona,

2. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 1. stavka 1. ovoga Zakona,

3. obavlja prijevoz suprotno odredbama članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

4. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknade (članak 86.),

5. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).«

Članak 31.

U članku 103. stavku 3. riječi: »osim s odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, s kojom se moraju uskladiti do 1. siječnja 2012. godine« brišu se.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

»(6) Osobe iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona dužne su u roku od dvije godine od dana stupanja snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

(7) Osobe koje ne polože posebni dio ispita u roku iz stavka 6. ovoga članka, prestaju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(8) Trgovačka društva, javne ustanove, odnosno službe – vlastiti pogon koje su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave osnovele za obavljanje komunalne djelatnosti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dužna su ishoditi licenciju prema odredbama ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana njegova stupanja na snagu.«

Članak 32.

Članak 105. mijenja se i glasi:

»Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestaju važiti:

- članak 4. i odredba članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
- odredba članka 61. stavka 1. ovoga Zakona za prijevoznike Zajednice,
- odredbe članka 86. ovoga Zakona za motorna vozila registrirana u državama Zajednice.«

ZAKON
O IZMJENAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU
(„Narodne novine“, broj 124/09.)

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 178/04., 48/05., 111/06. i 63/08.) članak 46. mijenja se i glasi:

»(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju ovoga Zakona i propisa koji u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedne ili više jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(2) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju dozvole, ako je to utvrđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba, pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

- ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza,

- ima položen ispit, odnosno zaposlenog vozača s položenim ispitom iz članka 49. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine« br. 178/04., 48/05., 111/06. i 63/08.).

(4) Na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se ne izdaju dozvole, autotaksi prijevoz se obavlja na temelju licencije za obavljanje autotaksi prijevoza, sukladno odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine« br. 178/04., 48/05., 111/06. i 63/08.).

(5) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave mogu utvrditi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza, autotaksi stajališta i način njihova korištenja, broj sjedala u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, te druge uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila.«